

r. 1789.

Ignacy a S. Maria de Mercede (Grabowski Ign.)

Odpowiedź bezimiennemu autorowi książeczki w ty-
tuł: Co jest Papier 4.

s. 1. 16.

ODPOWIEDZ

Bez imiennemu Autorowi Książeczki

W TYTULE
CO JEST PAPIEZ
WYDANEY

Wierszem Lacińskim

PRZEZ

J. Sz: Drukowana

TERAZ POLSKIM WIERSZEM

Przy Lacińskich przedrukowanych

z Dodatkiem Okazującym

PIERWIASTKOWE DOSTOJENSTWO

P A P I E Z A

Za Papiestwa PIUSA VI.

Przez

X. JGNACEGO á S. Maria de Merced

(Grabowski Ign.)

TRYNITARZA

Wydana ROKU 1789.
Z dozwoleniem Zwierzchności w Warszawie
W Drukarni XX. Misyjonarstwa.

Quid sit Papa rogas? quid tu sis? quæro vicissim;
 Nullius fides te tua scripta probant.
 Si tibi nulla fides, pietas quoque desit, oportet,
 Nullius fidei non pius esse solet.
 Impius est, quem nulla Dei reverentia tangit;
 Hæc nulla est: Christum, ni venerere simul:
 Ut decet, Hunc unquam veneraris, munere Christi
 Fungentem solum ni venerere Pium.
 Cum doceas, quod & hoc fungatur Episcopus omnis
 Impius es: Christum dividis, atque negas.
 Munere Apostolico fungatur Episcopus omnis,
 Non nego: Sed Christi munere Papa regit.
 Non est de nihilo, quod nullus Apostolus alter
 Det Successores Traditione suos.
 Petra Petrus: Christus lapis est: Ecclesia in illis
 Sic stat, eam ut dæmon non superare queat.
 Pascit oves omnes Christi; sed pascit & Agnos
 Petrus, ab hoc pasci qui negat, hædus erit.
 Cur vis; cum dæmon cribrandos expetit omnes;
 Tantum pro Petri Christe rogare fide?
 Nempe suos Fratres Conversus firmet, oportet.
 Dein claves Cœli quis nisi Petrus habet;
 Si solus Petrus hæc habuit, Successor & omnis
 Usque Pium ut teneat, qua ratione negas?
 Si tamen usque negas; Primatum destruis omnem;
 Ast aliquem statuis; qua ratione probas?
 Sic volo: Sic sit: ais; Stat pro ratione voluntas.
 Quem doctum moveant talia dicta virum?
 Sit penes arbitrium Legere, & Conscribere multa
 Non penes arbitrium est, Conciliare fidem,

Nunc

Co jest Papież pytałz się; coś ty? pytam wzajem
 Nieznac z twych piśm byś iakiey żył wiary zwyczajem.
 Skoro w kim niemasz wiary w tym y na czei — zbywa,
 Bo koniecznie bez wierny cziek bezbożnym bywa.
 Bezbożnym jest o żadną cześć Bolką niedbały,
 A czią żadną nie jest cześć — bez Chrystusa chwaly?
 Wszakże nigdy nie uczcisz zupełnie Chrystusa
 Nieczcząc Chrystusowego zastępcy Piusa.
 Gdy zastępstwo Chrystusa wżem Biskupom swoiż
 Bezbożnyś, przesz Chrystusa, kiedy go tak dwoiż.
 Mów że w każdym Biskupie Apostolska władza,
 Nie zaprę, lecz w władzy Chrystusowej sam Papież zaradza;
 Zaden inży Apostoł w swej władzy sposobie,
 Krom Piotra, nie stanowił następcy po sobie.
 Piotr opoką, kamieniem, Chrystus, na nich stoi;
 Kościół tak, iż się czarta przemocy nieboi.
 Paskie wszystkie Chrystusa owce y barany,
 Piotr, kto prze się tey paszy, kozłem ma bydź znany.
 Czem? gdy czart wszystkich Uczniow czynił nagabanie;
 Chrystus tylko za Piotra błagał nieustanie.
 Przeto, by on swych brazi utwierdzać był winny;
 Przetoż, klucze niebieskie Piotr wziół, nie kto inny.
 Jeżliż sam Piotr tædary miał, takiegoż mienia,
 Następcom czy masz iaki dowód zaprzeczenia.
 Jeśli iednak przesz; niszczyż pierwszeństwo wszelakie,
 Lecz iakoweś stanowisz; a z iakich prawd takie?
 Tak chce, tak ma bydź mówisz; wola jest dowodem?
 Takież zdanie mądremu może bydź powodem?
 Bądź twoiey woli, wiele czytać i pisywać,
 Lecz nie twey woli wiare twym zdaniom zyskiwać;

A 2

Nunc iterum quaero, quid tu sis? nomen honestum;
 Si tibi? cur retices? nempe latere cupis.
 Sed lateas, lateant etiam tua scripta per omne,
 Tempus, & ut sapias, perge latere domi.
 Forte lateas discas, quid sit lex mentis? & illa
 In membris? quid & hæc? quid sibi & illa velit?
 Ne fors divinam, nullo discrimine facto,
 Legem naturæ quamlibet esse putes.
 Forsitan a falso discas secernere verum,
 Ac uti Libro cum pietate sacro.
 Non juvat hic, nisi Traditio jungatur eidem;
 Et Judex falli, & fallere qui nequeat.
 Fors & ab improprio proprium secernere sensum
 Scripturæ discas; Hic labor, hoc opus est:
 Doctores mihi Christus, Legisque peritos.
 Si te non misit, quis mihi Doctor eris?
 Forsan in obsequium fidei submittere discas
 Hunc intellectum, quo duce falsa doces;
 Fors discas, nequeat quod nostra Ecclesia carpi,
 Hæc quasi firma minus, quam vetus illa, foret.
 Est eadem semper veterisque novæque potestas,
 Non est ad veterem cur rediisse velis.
 Forsan & Auctorum discas discernere sententias
 Ne tribuas multis, quod docet unus adhuc;
 Fors discernendi Leges firmabis & usu,
 Exlex in scriptis ne videre tuis.
 Fors erit, ut discas nova scribere, sed tua; nam sub
 Nomine scripta tuo, sunt aliena magis;
 Sunt aliena magis; sed quorum? dicere nolo;
 Sunt sine judicio conglomerata, Sat est.

J. Sz.

Teraz znowu pytam się, ktoś jest? czyś imienia
 Zaczego? czem ie zmilczasz? a chcesz utajenia?
 Lecz ty się, ty twe pisma zawsze pokryjomu,
 Y byś się stał rozładnym zawez się być wdomu.
 Może taiąc się doznałś praw członków y myśli;
 Y co myśl, co chuć członków do czynienia kryśli;
 Byś nie mniemał wszelakich praw bez wyroznienia,
 Boskich, bydź jednakowych z prawem przyrodzenia.
 Mógł byś umieć rozeznac prawdę y wykrety;
 Y w pobożnym użyciu mieć pisma text święty.
 Ten nie wpiera aż z wieści podaniem złączony
 Y z Sędzią, który niema zwieść, ni być zwiedziony.
 Na uczysz się z niewłaŃnym włafne pism znaczenie
 Rozeznac, to praca, to powinne baczenie.
 Chrystufa są posłańcy Doktor y praw dawca,
 Ty gdyś nie stany; Czyich nauk iesteś sprawca?
 Mógł byś umieć ten rozum do wiary urzędu,
 Nakłaniać, za którego myłką uczysz błędu.
 Poznał byś iż nasz Kościół niemoże bydź rwany
 Bo iak dawny iest równie dziś umocowany,
 Dawnogo y nowego iednaż władza zgola,
 Pócoż chcesz do dawnego wracać się Kościoła?
 Może byś się nauczył znać authorów zdania,
 Byś nie włafczył dla wielu iednego mniemania,
 Byś ku rozeznawaniu z zwyczajui ustawy,
 Uczul prawo, a nie był w twych pismach bez prawy;
 Może włożył się pisać włafne wynalazki.
 zaś wydane pisma są cudzych pism obrazki.
 Są pewniey cudze; czyież? niechce ci powiedziec;
 są to zbiór nierozumny, dość ci o tym wiedziec.

J. Sz. przez J. G.

Tłumacza tej Łaciny okazujący Pierwiałkowe
Dostojenstwa Papieża.

Nad ten zbiór znicowany są takieży wagi,
Mniemania uymniące Papięskie powagi
Ktęre Piotrowi kluczów niebielkich nadania;
J na ziemi wŝyŝkiego dzielność związywania;
Obietnicę mienią bydz dla wŝyŝkich ziszczoną,
Apoŝtółw, bo wŝyŝtkim nieograniczoną.
Rozgrzeszać, nierozgrzeszać Pan dał razem władzę.
Nie zaś kazał iey szukać w Piotrowey powadze.
Związywać, rozwiązywać wŝyŝtkim z Piotrem równie;
Apoŝtółw zupełną moc dał jednostlownie.
Więc iak Biskup po Pietrze następa, tak inny;
To kaźdym Apoŝtółe nie podlegle czynny.

§ § §

Lecz że tych piŝm na tego wniosku uroienie;
Złość wzywa na Koŝcielnych urzędów zwaŝnienie;
Chitrze; więc by się nie zwieść, przeyrzeć należycie;
Apoŝtółskie przy Pietrze y Chryŝtusie życie,
Aż *Na przód* uyrzem mnieyŝze nadanie kaźdemu
Apoŝtółowi, niżli Piotrowi iednemu.
Aż *Powtórę* da się znać Piotr w swoim Jmieniu,
Pierwŝy czynca ze wŝyŝtych w kaźdym zgromadzeniu;
Aż doznamy iak wŝyŝcy z Piotrowego zboru,
Szukali na swe dzieła ŝwierdzenia y wzoru.

Co do więkfŝości daru Piotrowi do władzy danego nad innych.
Raz iedne dwakroć drugie w Koŝciele władania
Mieli z Chryŝtusowego uczniowie nadania.
Pierwŝe z tych; dać lub wŝtrzymać z grzechów rozgrzeszenie [a]
W rozŝyłaniu natchnieni wzieli poruczenie.

Te

(a) Joan 10, 23. Quorum remisistis peccata, remittuntur eis.

Te rozestancóm w kupie iścić niepodobna;

Też iścić jako sekret miał każdy z osobna;
Lecz drugie raz dawane samemu Piotrowi. [b]

Dane z now Apostołów z Piotrem ogulowi. [c]

Piotr sam był upewniony że toż będzie w Niebie;

Związano, co związanym na ziemi przez ciebie.

Jnni zaś Ucznie z Piotrem równie obdarzeni,

Na kiedyż? nie na ten raz gdy są rozstrzychnieni;

Lecz gdy w swym zgromadzeniu nazwanym Kościołem [d]

Upor czyli zakarżony rozładzając wpołem.

Wkazać niby poganki lub jawnogrzesznicy,

W ten czas go Fóg y w Niebie za takiż policzy.

Z przyczyn; że na ich zgodne dwoch na ziemi zdanie [e]

Wszystko o co poproszą w niebieskich się stanie.

Piotr sam ieden; czym razem wżyscy, obdarzony,

Z now w ich oczach paść Pańskie owce przełożony;

Nad kimże przełożony? kiedy nad owcami,

Chrystusa? czyliż y nie nad Apostołami?

Bo Chrystus ieden Pasterz, iednę miał owczarnie, [f]

Ta, rzekł, Uczniow y inne me owce ogarnie.

A widząc że straszny swóy zgon Pasterski blisko, [g]

Jm przywłaszczwał spółszonych trzód owiec nazwisko;

Zaś

[b] Math. 16. 19. Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis et quod cunque, solveris super terram, erit solutum et in caelis.

[c] Math. 18. 18. Quaecumque alligaveritis super terram erunt ligata et in caelo. et quaecumque solveritis.

[d] Math 18. 17. Si Ecclesiam non audieris sit tibi sicut aethnicus et publicanus.

[e] Math. 18. 19. Iterum dico vobis quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quaecumque petierint fiet illis a patre meo, qui in caelis est.

[f] Joan. 10. 16. Et alias oves habeo et fiet unum ovile et unus pastor.

[g] Math. 26. 31. Omnes vos scandalum patiemini in me scriptum est enim, Pervertiam Pastorem et dispergentur oves gregis.

§
Zaś Piotrowi przy inweń po swym zmartwychwstaniu; [h]
Owce po trzvkroć zlecał ku zawiadowaniu,
Ztąd on potym Biskupów współ Biskup pokornie;
Zaklinał aby strzegli Bożych trzod dozornie.
Nie zmusu, nie dla zysku, ni niby panując [i]
Nad Klerem, lecz y z siebie skład trzod oka zuiąc.

*Co do Pierwzości Piotrowey
W Czynach zgrómadzenia Apostołskiego.*

Branych na Apostołów dwunastu Jmiona [k]
Licząc. nazwano pierwzym [co był Piotr.] Symona,
Od tąd Piotr pierwszy właśnie z Chrystusa ustawy,
Odpowiadał z frod innych na zdarzane sprawy,
Tak, gdy ich pod noc, pod wiatr raz wyśtał na morze [l]
Sam po wierzch wód dognał ich w ciemney nocy zorze.
A iak [że niepodobnie tak chodził;] uyrzeli,
Mniemając go bydź strachem z boiaźni krzyczeli.
Chrystus, ja iestem wołał; aby się niebali,
Piotr za wszystkich rzekł, gdys ty; każ mi przeysć posali.

§ § §
Tak gdy się zwał przed gminem chlebem życia z Nieba [m]
Wielu z uczniów mrukneło, wierzyć mu nietrzeba,
Poznanym niedowiarkom rzekł nicht niedochodzi,
Do mnie, iесли mby Oyciec kogo niedowodzi.
Tu gdy liczni Uczniowie precz się ufaneli,
On spytał się dwunastu czyliby niechcieli.
Joni iść, lecz z nich Piotr sam rzekł; gdzież poydziemy;
Masz słowa życia, iestęś Synu Boży; wierzemy.

Po

[h] Joan. 21. v. 15. 16. 17.

[j] 1. Petri. 5. v. 1. 2. 3.

[k] Math. 10. 2. Primus Simon qui dicitur Petrus.

[l] Math. 14. á v. 22. 25. 26. 27. 29.

[m] Joan. 6. á v. 32. 65. ad 69.

Po zejściu zaś Chrystusa y w Niebowstąpieniu,
 Po ubyciu Judasza w pierwszym zgromadzeniu.
 Piotr iak w trzech Ewangeliach nayprzód mianowany,
 Tak w dziejach Apostołskich pierwszym napisany, [n]
 J pierwszy zgromadzenia potrzebę ogłasza,
 By obrac dwunastego na mięysce Judasza.

§ § §

A będąc znów w dwunastu Świętego zesłaniem
 Ducha ponapelniani przedziwnie gadaniem
 Wszystkich Narodow mowa JEZUSA wstawiali [o]
 Tak, że ich Cudzoziemcy iak swych mów słuchali.
 Nad czym gdy zadumieni wszyscy się dziwili,
 A inni szydząc winem ipiłych byż mówili:
 Tu Piotr przy jedynastu do wszystkich rzekł głośno
 że ci nie są pianemi, iak mniemacie sprofno.
 Nie tylko od potwarzy sam wszystkich ochronił,
 Lecz do Chrztu z trzytyścące ludu w tedyż kłonił.

§ § §

Gdy pochrzczeni za swoje przedane majątki
 Składali Apostołom dla ubogich wziętki. [Act. 4. 34.]
 Ananiaż też iakis z sasią swą żoną [Act 5. a. v. 1.]
 Przedawszy rolę wziętku z mownie odłączoną
 Część, niby toż, co wzięli Apostołom złożył,
 Tu się zaden za kłamstwo tylko Piotr nafrozyl.
 On sam poznał fałsz, sam oboje pomorzył,
 Choć w zborze zdań więkzłością wyroku nietworzył.
 Czem? że sam grzech przeniknął? to więkzże miał dary;
 Czy że z Czynców Piotr pierwszy w dwunastu bez parę?

§ § §

Gdy Apostolów były sławne mnogie Cuda, [p]
 Tym więcej się zbiegało do nich ze wszad ludz.
 Oni w czci iednomysłney z sobą przebywali,
 Jednak Piotra nad innych gminni szacowali.
 Bo choć przy wszystkich tylko pod Piotrowe cienie
 Kładli chorych w ulicach na wszystkich zleczenie;

§ § §

J gdy w tedyż starszyzna za te cuda liczne. . .
 Porwała Apostolów w więzienie publiczne.

B

A oni

[n] Actor. 1. 13. 15.
 [o] Actor. 2. a. v. 1. et 12. 13. 14. 15. 45.
 [p] Act. 5. v. 12. 16. 17. 18. 27. 28. 29.

A oni przez Anioła puszczeni w Kościele
Rankiem o życiu wiecznym naucezali śmieje.
Aż im znowu cięż starli upor naganiali,
Tu się wprzód Piotr z nim wszyscy usprawiedliwiali.

W nośie tych siedmiu doświadczek.

Wiec ile Aposolskich Rad, y w nich spraw było,
Te jedne lub pierwsze Piotrowe kończyło.
Zdanie, przed którym żaden Apostoł nie sądził,
W dowod ze Chrystus Piotra pierwszym w sądzie zrzucił.

Zbory przy Piotrze y Postanowienia

Z przyczyny obrzezania nowochrześciców spory
Przywiedli Apostołów z sobą na dwa zbory.
Pierwszy był z zawichrzenia przeciwko Siourowi,
Zezwolito chrzcić się nieobrzancowi, [ct. 10. v. 1.]
Na nim Piotr dowiódł Boskie sobie obrawienie,
Iż poganin miał do Chrztu zoga oczyszczenie.
Tam dzięki uczynili Bogu wszyscy wspólnie,
Ze y pogan pokuty uczenie jest wolne. [4]
Ci więc co do tąd tylko do Żydów mówili,
Od tąd mówiący y Grekom wielu nawrócili.

§ § §

A *Drugi* był z przyczyny, iż gdy z Żydów Chrzczeni
Dowodzili by Grzezy do Chrztu nawróceni, [Act. 15. v. 1-]
Byli obrzezani, od czego wolnemi,
Ich chcieli być Farabas y Paweł z innemi.
Cto w Antyochii z Pawłem zwawe zwady,
Pod byłych w Jeruzalem Apostołów rdy [v. 2.]
Z niemż Paweł z Parnabą wnieśli osobicie;
Którnych Jerozolimski Kościół uczucie [v. 4.]
Przyoił, y z Apostołów złożył ich dzke pilnie, [v. 6.]
Gdy na niego sprzecznych muieństw dowodzono filie [v. 7.]
Pomstausz y Piotr powiedział do nich wszak wam iawnio,
Meżowie; Fracja, iż Bóg w nas wylral już dawno
To, ażeby z ust moich pogaie stuchali
Słowa Ewangelii y wiarę iey dali.
Iżis więc czemu filicie Boga, aby nudne [v. 10.]
Na Uczniów władał i rżmo Oycem y nam trudne.
Żaska Jana JEZUSA to obydwom sprawi,
Z obrzezańców y z poganinowie wiernych zbawi. [v. 11.]

[4] 466. 11. 18. 20. 21.

Jąłwży się tego zdania Jakub [v. 12 14.] z piśm Nowodów
 Używży [v. 17.] zyczył, o to nie klóćcie narodów. [19.]
 Tylko im dać na piśmie przez posły nakazy,
 By się strzegli bałwochwalstw y cielesney zmayı. [20.]

Wnosić Z tych dw-uga Z darzeń.

Czyż z tych Apostolskiego zboru dwakroć składów
 Nie dośe jest oczwistych władzy Piotra śladów?
 Ot Piotr przy Pawle właśność swym ustom mowienia
 Do pogan przyznał, iednak Paweł zaprzeczenia
 Nieoświadczył; Ot Piotr tak od obrzeżywania
 Uwalnia iak y Paweł, czemuż narzekania
 Zadnego niemasz? owżem co się uchwaliło,
 Apostołom, starszyźnie, y każdemu miło [21. 22.]
 Tę przyślaną Uchwagę ciż miłe przyjęli, [31.]
 Którey z ustawy Pawła przyjmować niechcieli.
 Bo Bóg stwierdzając skutkiem dobranie opoki,
 Na niej kruszył zdań niechęć przez Piotra wyroki.

DWA ZARZUTY

Z listu S. Pawła do Galatów. z R. 2.

Ci co niechęcią znać Piotra za głowę Kościoła,
 Biorą sobie za przykład Pawła Apostoła.

Raz w Tym.

Ze on Ewangelią tak na nietykanych,
 Miał powierzoną iak Piotr na obrzeżywanych.
] że on w nawracaniu pogan tęy doznawał
 Łaski, którą Piotrowi Bóg do żydów dawał.

Powtore W tym

Ze do Antvochiy Paweł przybytemu [Gal. 2. v. 11.]
 Piotrowi w brew przyganił tak, iak nagannemu.
 Bo w przód niż od Jakuba niektórzy przybyli,
 On y inni z pogany jedną strawą żyli.
 A po tamtych przybyciu od pogan znikali, [v. 12.]
 Ponieważ się pochrzczonych z obrzezania bali,
 Gdy zaś te uleganie y innych kuśilo,
 To wymówić Piotrowi Pawła zniewoliło.
 Wymówił mu, gdyś z żydów, a z pogany iadałz. [v. 14.]
 Jak że do żydowskiego życia pogan wkładałz?

§ § §

Z tąd wnosi od Papieżkiej zwierzchności odbiegły;
 Paweł Piotra strofował; Czyż mu był podleśły?

B 2

OD:

ODPOWIEDZ

Na Pierwszy

Ze Paweł prac do pogan miał błogosławienstwo
 Równie iak Piotr do żydów, czy przeto pierwszeństwo?
 Piotrowe ma być emione? ze przed poganami
 Paweł Ewangelią [Galat. 1. v. 7.] iak Piotr przed żydami
 Powierzoną mieć znał się, czy z tąd stan Kościelny
 Nie powinien się wydać na dwoje rozdzielný?
 Bo z żydów nawróceni znać by się Piotrowym
 Powinni a z narodów Kościołem Pawłowym.
 Co sam Paweł zapewnie powinnie nagani,
 Jak w Koryncie tych, którzy żądali być zwani,
 Ten Pawłow, ten zaś Piotrow, a ten Apollusa,
 Inný też bydz się mienił łamego Chrystusa [1]

§ § §

Na kiedyż od Chrystusa ta wrożona pora?
 Ze jeden miał być Pasterz y jedna owca. [Joan. 10. 16.]
 Wszak za Piotra y Pawła jedna się widzi ła.
 w żydówkich, to w pogańskich Boż icach słuchala
 Piotra to Pawła nauk, nicht tego iewyprze,
 iż w Synagogach z dom w Salaminie w wprze
 Iawel kazał z iarnabą [Act 13. .] y w Szkole ifydy
 Am n żydów nawrócając, a w starzych onydy
 Nauk swoich dozn wszy ob powiedz eli,
 Nam kazać wprzód potrzeba; że cie nieprzyiel?
 J znać e się niegodni wieczney chwały godów? [v. 46-]
 więc z jey przepowiadaniem idz em do Narodów,
 więc Piotr z Pawłem owcz nie łafac oba jednę,
 Na dziwotwora swiata wypaslio ią biednę.
 Bo by ią pokazali bydz z dwoma głowami,
 Chwaląc się bydz głównemi oba Pasterzami;
 Lub gdy oba me mogli o obne owcz nie,
 zdawałoz się że Chrystus bydz jedną; rzekł marnie!

§ § §

Choć do Galatów przjac Paweł za swe licz 1,
 Narody n wrocone, w zak niewydziedziczył
 Ich z pod władzy Piotrowey, gdy Piotr nieprzestaje
 Htać w poganićkie rozcie y w łalok eż k [. Petri. 1.]
 Po Pasteriku, do łamych z pogan nawróconych [3]

Bał-

[1] 1. Cor. 1. 12. 6. 3. v. 4. 22.

[3] 1. Petri 4. 3. Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem gentium convertendam his, qui ambulaverunt in luxuria. — et illicitis idolorum cultibus.

Pałwochwalstwem, swawolą złych chuci skażonych,
Z kąd znać ze Piotr y temi narodami władał,
Dla których nawrócenia Paweł przepowiadał,

§ § §

Sam Paweł nie samotnym byż od nawrócenia

Pragnał, bo w Jeruzalem z uczniami złączenia
Szukał [1. v. 16.] y przed Galaty wyznacze w swym liście,
Ze szedł do eruzalem widzieć obojście [Gal. 1. 18.]

Piotra, gdzie przez piasnaście dni z nim się zabawił,
J znow się w Jeruzalem w lat czternaście stawił. [Gal. 2. v. 1.]

Pócoż? Bo obojstwo; by zważał nieróżną,
Byż swą naukę od ich; Nacóż? By niepióžno
Biegl lub biegl [Act. 2. v. 2.] y od tych, którzy się widzieli
zmysy byż; [1. v. 2.] Ci tam dla Pawła niaak się niemieli.

Na tenże stek y bracia zmysłona podbiegła, [v. 4.]

By o eznie awta mów wolność podstrzegła;
Którym ni do godziny cierpiął ulegania,
By ofaty się jego prawd przepowiadania. [v. 6.]

Z tego awta powiśu cóz się daley stało?
Iże o w brew podst pcom, [v. 7.] gdy się widzieć dało;

Jż nie bez powierzenia on prz d poganami,
Stawił wangię iak iotr rzed ydami.

Jż d, mówi [v 9.] poznali takę emu daną,
Iedy akub, iotr, y Jan których rozumiano

Bydż kolumnami, dali na związek prawicę,
Tym na pogan, a łonie na żydów dzielnicę [v. 10.]

Mianując; czy natoż? by władzę zrownali?
Ni; lecz pew iey żeb bracia fałszywi poznali.

Jż on z Ewangeliy u pogan głoszoney
Z Ewangelią żydom głozoną znoszoney

J za przemoc ni chętnych tyle wziól nadgrody,
Ze mu iotr znów zaręczył do nauk Narody.

§ § §

Kto więc tym listem Pawła dowodzi że władza
Jego z Piotrową równa. ten też równie zdradza

Jak ci, którzy dowodzą toż Pawła słowami, [1]
Ze od tych, co nad spóśo są Apostołami

Nic mniey niebył. Lecz wczymżeż złe wnoszą; Wprowadzają
Bo w pracach, w nawracaniu mniey nie był; A władzę.

wy-

[1] 2. Corin. 12. 14. *Nihil enim minus sui ab illis, qui sunt supra modum Apostoli.*

Wyznał się mieć najmniejszą, ni się Apostołem
Zwać godnym, bo się pionił że walczył z Kościołem [u] 1

§ § §

Z tegoż listu znak równi wnosi się nieskładnie,
Bo kiedy Paweł musząc przyiść do Piotra, kładnie
Czyn swój, by zapewniony miał z Piotra powagi, [w]
W tedyżby równym z Sędzią zwał się bez uwagi.

Na drugi.

Treść drugiego zarzutu: że był strofowany;
Piotr przez Pawła; więc Paweł ma być przewyższany,
Ni czynu Piotrowego poprawę dowodzi,
Ni w dowod ujęcia mu zwierzchności uchodzi.

CO DO CZYNU.

Bo iż ochrzczonym z żydów pogańskie potrawy
Było z Jerozolimskiej wolno iść ustawy
Piotr wiedział, jako sam iey tworca z objawienia;
Ni zgrzeszył że przy żydach z pogany iedzenia
Strzegł się, Bo widział prawa Mojżesza pamiętnych;
A prawdy że są po chrzcie wolni, niepoietnych.
Pomniat gniew ich gdy Chrystus mimo prawa cuda
Czynił, więc sądził że mu więcej się nie uda.
A gdy im y Chrystusa [Math. 5. 17.] nietayna nauka;]
Ze praw nieuchilenia, lecz pełnienia szuka.
Więc że żydów pochrzczonych od prawych praw wraży;
Wiedną z pogany wolność w wieść trudno od razu.
Piotr by pochrzczonym nudy, a chcącym chrztu wstretu
Nie sprawiał, więc nie naglił ich zmiany do szczętu.
Lecz wątle latorośli hodując łagodnie,
Miawłszy wolność iść nie iść, smiał iść im dogodnie;
Nie kontent z tego Paweł, dawniej tam zażyły,
Gdzie z nim o Ceremoniał iuż z tych braci były.
Spory, y te sążone; więc rzewnie wymawia,
Ale czy wymowionej uległości sprawia
Poprawy obietnicę, lub żal popetnionej?
Najmniey o tym niepisze; owšem może oney
Piotr Pawłowi dał przykład; że przed korynthiany;
Wyznaię iż z wolnego we wfzstkim, był znany.
Sługą wfzstkich, by wfzstkich zylkat. Więc z żydami;
Niby żyd był, by żydów; A co pod prawami

Tym

[u] 1. Cor. 15. 9. *Ego enim sum minimus Apostolorum qui non sum dignus
vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei.*

[w] Psal. 108. 7. 7. *Cum iudicatur exeat condemnatus.*

Tym, niby był pod prawem, choć nie był, by onych: **P**
 Też będącym bez prawa, by tych nawroconych
 Miał iak wszyscy ch; więc z niemi, niby był bez prawa;
 Tak żył, choć w znał że go Chrystusa uława [x]
 Wiązała. Więc każdemu takie ulegania
 Są w brew, kto ich zganieniem Piotrowi przygania.
 Bo czy ganne to w Pietrze, co w nim Paweł winił;
 Gdy czytamy że Paweł toż potrzebnie czynił.

CO DO ZWIĘRZCHNOŚCI.

Od: Słyżte te pozory równi: Na ich w niołki,
 Wraz uczą odpowiedzię z Europy pogłoski
 O Seymach w Francvi, w Szwecvi, w Policzce terażniejszych;]]
 O Sądach tr bunalskich y w Powiatach mniejszych.
 Tam przed tr różni poddani z praw zdrożność zadają,
 I ich porawą czyż się z rólmi zrownywają?
 W Sądach niżsi z Marzałkami zarówno kreskują;
 A równey z Marzałkami władzy niezyskują.
 Tak co wczynach Piotrowych nie do swego ładu
 Paweł postzegł, y zaraz zagadł do układu.
 Czy przez to okazał się albo został równym?
 Chiba nieprzyjaciółom podległości głównym;

OSTAINIA

Z rownającemi Piotrowi Pawła.

ROZPRAWA.

Przeciw utrzymującym Fictrowe Pierwszeństwo
 Ci co innym przyznają równe dostojenstwo.
 Jle tylko nadawczych władzy pism znaczenia
 Wykładów popisali, że ich tłumaczenia
 Nic znaczą, tylko iż ich Autor każdy bredzi;
 Więc gdy na nadań pewność niemam odpoowiedzi,
 Wnosze przeciw zarzutom o Pawle w niesionym
 Pytanie; kiedy Paweł został nawroconym?
 Wszak po W niebowstąpieniu y Iucha zesłaniu,
 Po kluczów y kasterstwa Piotrowi oddaniu.

[x] 1 Cor. 9. 19. *Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrificarem.* 20. *Et factus sum iudaeis tanquam iudaeus, ut iudaeos lucrarer. His qui sub lege sunt, quasi sub lege essem.* [*cum ipse non o'ssem sub lege ut eos qui sub lege erant lucrificarem.* *His qui sine lege erant; tanquam sine lege essem*] *cum sine lege Dei non essem, sed in lege essem Christi ut lucrificarem eos, qui sine lege erant;*

Po zaleceniu wszystkie nauczać narody [Math. 28. 19.]

J w onych chrzcic w imieniu Trojcy swiętej z wody:
Po zleceniu jednemu Piotrowi umacniać

Współ braci Apostołów, a przytym utacniać
Związtosci, rozwiąztosci na ziemi przez siebie,

Lub z wszystkimi, z zarąką wazności ich w niebiez

J gdy Piotr slynał takich nadań używaniem,

A Paweł Apostołów słał się ściganiem.

Dopiero Pawła Jezus cudownym pocilkiem [Act. 9. v. 4.]

Zamiast przesladownika obdarza nazwiskiem
Naczynia wybranego, w którym by on nosił [v. 15.]

Jmie Jezus y. ku czci przed narody głosił.
Wtedyż Pawłowi przyrzekł to do oznaymienia,

Co mu cierpieć potrzeba dla iego imienia. [v. 16.]

To całe przez Chrystufa Pawła powo'anie,
J że on nie chrzcic, ale na przepowiadanie

Posłany [y] sam to pisze w liście do Koryntu,

Więc w sferach tych dostoiestw niemaż Labiryntu,

Bo co Chrystus piotrowi swym słowem poślubił,

Tym się Paweł pod życiem Piotra niepochlubił.

Bo te Piotra z pierwtzności z poznięszym zrownąie

Sprawiłob Apostołstwu Piotra nieufanie,

Gdy lub Piotr widział by się wartym poniżenia

Lub że się Chrystus w Piotra dobraniu odmienia

Lecz że Bóg w obietnicach wierny, w darach stały,

Dostoiestw, które się w przód Piotrowi dostały

Nie odbierał, zwałacza gdy zasługi słatecznie

Piotr póki żył pomnażał, więc po zgon y wiecznie

W równey władzy w następcach został zachowanym,

Gdyż te bez umnieyżania y po przeklinanym

Biskupie następnemu sądził dać Psalmista, [z]

Jak po Judaszu dano [Act. 1. v. 26.] więc rzecz oczywista:

Ze Piotr sam y w następcach jest z Biskupów Pierwszy,

J natym podpisuję koniec moich wierzy.

X. Ignacy à S. Maria de Mercede Trynitarz

[y] 1. Cor. 1. 17. Non enim misit me Christus baptizare sed Evangelizare.

[z] Psal. 108. v. 8. Et Episcopatum ejus accipias alter.

X

XVII-2.1182